

Till läsaren

De s.k. ”förändringens vindar” blåser över vår bygd. Och vindarna gynnar ju den nya tidens snurrande monument som nu finns på Säliträdbergets översta nivå. Dessa vindar kommer att medverka till en bättre miljö. Vår livsnödvändiga elektricitet produceras där med för miljön fördelaktigare metoder. Möjligheten har yppats att även Mångåns vatten kan utnyttjas på ett bättre sätt med ett minikraftverk. Snart har Sollerön ingen riktig mjölkbonde kvar och inom kort upphör Sollerö församling som egen institution och läggs samman med Mora storförsamling. Den nya tiden påverkar vår levnad på ett alltmer påtagligt sätt.

Många faktorer kan man peka på som förändrar vårt samhälle. De nya generationer, som växer upp, glömmar gärna folkets umbäranden i gångna tider och hur enkla levnadsförhållanden präglade livet på Sollerön. Då kan man ta en Sool-Öen i handen och läsa om vårt samhälles tidigare struktur. Vår hembygdsbok Sool-Öen ger en bred och varierad bild av förhållanden som bidragit till att forma bygden. I dag kan vi vara oändligt tacksamma över våra förfäders idoga arbete. I Sool-Öen kan man läsa om mycket annat som kan ses som en historisk återblick av livet i vår bygd. Här finns även nutiden dokumenterad i ett antal artiklar. Vår tid blir ju historia i morgon.

Förändringens vindar drabbar även Sool-Öen som mist en skicklig och uppskattad medarbetare. Arne Johansson i Gesunda har gått ur tiden. Han drev ju Ritverkstad i sin källare och bidrog med sitt arbete att forma Sool-Öen till vad den är i dag. En mångfald av läsare kan vittna om bokens betydelse både för öns dokumentering men även för forskare som vill förkovra sig i bygdens etnologi.

Även prosten em. Gösta Schmidt har gått ur tiden. Han var med och startade Sool-Öen år 1972 tillsammans med Lilly Sterner-Johnson och Evald Håkansson. Gösta Schmidt var vid den tiden kyrkoherde i Sollerö församling, men även sedan han flyttat till Mora var han varmt fästad vid Sollerön och bidrog även med artiklar i boken. Redaktionen minns de bortgångna med saknad och respekt.

Redaktionskommittén hälsar Margaretha Hedblom i Malung välkommen som ny ledamot. Hon har stort kulturintresse och vistas ofta på Sollerön.

Sool-Öen vill gärna bibehålla ett rikt och varierat innehåll som även i framtiden kommer att locka många läsare att satsa ett ringa belopp för att kunna komplettera sin bokhylla med fångslände artiklar om Sollerön. Bildmaterialet i boken är i många stycken unikt även om förändringens vindar ännu inte medfört färgtryck av materialet. Redaktionen vill gärna framföra ett varmt tack till alla som bidragit med text och bilder och även de sponsorer som bidragit till att föra en viktig tradition vidare - en hembygdsbok varje år. 2009 års Sool-Öen överlämnas med varm hand till läsarna.

Redaktionen

Foto: Gudrun Bråmå.

Den nya tiden i form av vindkraftverk har gjort sitt intåg på Sollerö utskog.

På Sollerö sockens högsta höjdsträckning - Säliträdberget, 596 meter över havet - fanns tidigare ett brandtorn där bl.a. Dagmar Flyckt ("norskan") tjänstgjorde som skogsbrandspanare. Från tornet fanns en betagande utsikt över Siljansdalen med omnejd. Via en enkel telefonledning kunde rapporteras om brandtillbud från ett vidsträckt område. Sedermera övertogs bevakningen av skogsbrandflyget.

I denna miljö har nu tillkommit inslag av ett antal gigantiska vindkraftverk med tre långa rotorblad, fästade vid en axel till ett generatorhus på översta delen av mastkroppen. Denna är över hundra meter hög och alltså betydligt högre än kyrkan på Sollerön. Storleken på masten kan sättas i relation till personerna som på bilden finns vid fundamentet och där de knappt är urskiljbara.

En miljövänlig elkraftproduktion har introducerats på Solleröskogen. Även om vindkraftverken har förändrat intrycken av bergskammarna, har ett nytt utflyktsmål uppstått, eftersom väg nu finns bruten upp mot Säliträdbergets och även några kringliggande bergs högsta nivåer.

Redaktionen